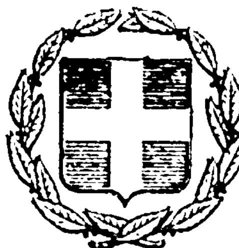

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1978	ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 599

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. 17696 (1)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων ὑπὲρ τῆς Κοινότητος Καλλονῆς Τήνου γιὰ τὴ διάνοιξη δρόμου.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 206 καὶ 207 τοῦ Δ.Κ.Κ. σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 532/70 καὶ Β.Δ. 703/1970 σύμφωνα μὲ τὶς ὁποῖες ὁ Νομάρχης εἶναι ἁρμόδιος γιὰ τὴν ἔγκριση πράξεων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων «περὶ κηρύξεως ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου ἢ συστάσεως δουλείας».

2. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 797/71 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» ὅπως ἔχουν τροποποιηθεῖ καὶ συμπληρωθεῖ μὲ τὰ Ν.Δ. 280/74 καὶ 395/74.

3. Τὴν ἀπόφαση τοῦ Κοιν. Συμβουλίου Καλλονῆς ἀριθ. 28/78 ἀναφορικὰ μὲ τὴν ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση τμημάτων ἀκινήτων ἰδιωτῶν γιὰ τὴ διάνοιξη δρόμου ἀπὸ τὴ θέση «ΚΑΛΚΑ» πρὸς «ΑΓ. ΖΑΧΑΡΙΑ».

4. Τὴν ἀπὸ 20.2.78 ἔκθεση τῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 9 τοῦ ἀπὸ 15.6.55 Β.Δ. ἀπὸ τὴν ὁποία προκύπτει ὅτι ἡ ἀξία τῶν ὑπὸ ἀπαλλοτρίωση ἀκινήτων ἀνέρχεται στὸ ποσὸ τῶν δραχ. 124.290.

5. Τὸ ἀπὸ 23.10.1978 πρακτικὸ γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 207 παρ. 1 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος ἀπὸ τὸ ὁποῖο προκύπτει ὅτι συντρέχει δημοσία ὠφέλεια γιὰ τὴν ἀπαλλοτρίωση ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων 1.557,70 τ.μ. πρὸς τὸ σκοπὸ ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου διανοίξεως κοινοτικοῦ δρόμου ἀπὸ τὴ θέση «ΚΑΛΚΑ» πρὸς «ΑΓ. ΖΑΧΑΡΙΑ» καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξυπηρετηθεῖ ὁ ἐπιδιωκόμενος μὲ τὸ ἴδιο μέτρο ἐξ ἴσου καλῶς καὶ μὲ ὀλιγώτερο ἐπαχθὴ τρόπο.

6. Τὸ σχετικὸ τοπογραφικὸ διάγραμμα.

7. Τὴν ἀπὸ 20.10.1978 προσφυγὴ τῶν θιγομένων ποὺ ἔχει ὑποβληθεῖ νόμιμα, κατὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

8. Ἐπειδὴ ἡ ἀναφερομένη ἀπὸ τοὺς θιγομένους ἑτέρα θέση «ΚΑΝΙΟΣ» γιὰ τὴ διάνοιξη τοῦ δρόμου πρὸς «ΑΓ. ΖΑΧΑΡΙΑ» εἶναι πλέον ἐπαχθὴς καὶ δὲν ἐξυπηρετεῖ τὸ σύνολο τῶν κατοίκων.

9. Ἐπειδὴ μὲ τὴ διάνοιξη τοῦ δρόμου ἀπὸ τὴ θέση «ΚΑΛΚΑ»:

α) Ἐξυπηρετεῖται τὸ σύνολο τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος.

β) Καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐπέκταση τῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς τὸ σημερινὸ τέρμα τῶν λεωφορείων ποὺ εἶναι στὸ Κάτω Μέρος (εἴσοδος τῆς Κοινότητος) πρὸς τὸ Ἐπάνω Μέρος κοντὰ στὴν Ἐκκλησία Ἁγίου Ζαχαρίου ποὺ βρίσκεται στὸ Κέντρο τῆς Κοινότητος.

γ) Εἶναι ἡ πλέον συμφέρουσα ἀπὸ ἀπόψεως δαπάνης γιὰ τὴν Κοινότητα καὶ ἐπιφέρει μικρότερες ζημίες στὰ ἀγροτεμάχια, δὲν ἔχει ὑψομετρικὲς διαφορές, πιὸ λίγα δένδρα, μόνο δύο μικροὺς σταύλους καὶ ἕνα μικρὸ ξεροπήγαδο, καὶ

δ) Εἶναι ἡ πλέον συντομωτέρα ἀπὸ κάθε ἄλλη κατεύθυνση καὶ ἐξυπηρετεῖ πληρέστερα ὅλους τοὺς κατοίκους καὶ καθ' ὅλο τὸ μῆκος αὐτῆς.

10. Ἐπειδή, τέλος, ἡ διάνοιξη τοῦ δρόμου ἀπὸ τὴ θέση «ΚΑΝΙΟΣ» ἔχει μεγαλύτερη ἀκτίνα καὶ δὲν ἐξυπηρετεῖ τὸ σύνολο τῶν κατοίκων, ἔχει μεγάλες ὑψομετρικὲς διαφορές, ἀφοῦ βρίσκεται πίσω ἀπὸ λοφίσκο, ζημιώνει δὲ πάρα πολύ, γιὰ τὸ λόγο ὅτι γίνεται κατατεμαχισμὸς τῶν κτημάτων, ἀποφασίζουμε:

Ἀπορρίπτομε τὴν ἀπὸ 20.10.1978 προσφυγὴ τῶν θιγομένων γιὰ τοὺς λόγους ποὺ ἀναφέρονται στὶς παρ. 8, 9 καὶ 10 τῆς παρούσης καὶ ἐγκρίνομε τὴν ἀπόφαση τοῦ Κ.Σ. Καλλονῆς Τήνου ἀριθ. 28/1978 ποὺ ἀφορᾶ στὴν ἀπαλλοτρίωση τμημάτων ἀκινήτων τῶν κατωτέρω ἰδιοκτητῶν ὅπως λεπτομερῶς διαλαμβάνονται σ' αὐτή, ἤτοι:

Α' Μαργαρίτας Ἀρμάου	140	Μ2	
Β' Κληρον. Πέτρου Ἀρμάου	290	»	
Γ' Αἰκατερίνης Ἰωσ. Ρουγγέρη	45	»	
Δ' Ἰωσὴφ Σκλάβου	45	»	μετὰ σταύλου
Ε' Θωμᾶ Σκλάβου	41	»	
ΣΤ' Ἰακώβου Ἀπέργη Σταῦλος	38,20	»	Πρ. 17.50 Μ2
Ζ' Ἀντωνίου Ρουγγέρη	244	»	
Η' Κατίνας Δ. Ἀρμάου	175	»	
Θ' Αἰκατερίνης Ἰωάν. Ρουγγέρη	30	»	
Ι. Κληρονομ. Μάρκου Ἀρμάου	165	»	
ΙΑ' Ἰακώβου Ἀπέργη (Σουνάκια)	309	»	
ΙΒ' Ἀντωνίου Στεργιώτη	20	»	
	1.557.70	»	

γιὰ τὴ διάνοιξη κοινοτικῆς ὁδοῦ ἀπὸ θέση «ΚΑΛΚΑ» πρὸς «Ἐκκλησία Ἁγ. Ζαχαρία» ὅπως ἐμφανίζεται στὸ σχετικὸ τοπογραφικὸ διάγραμμα καὶ κατὰ τὰ ἐν αὐτῇ εἰδικώτερα διαλαμβανόμενα.

Ἡ ἀπαλλοτρίωση γίνεται ὑπὲρ τῆς Κοινότητος Καλλονῆς, ἡ δὲ ἀποζημίωση θὰ βαρύνει τὸν ἀνωτέρω Ὀργανισμὸ καὶ θὰ καταβληθεῖ στοὺς δικαιούχους σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 797/71 χωρὶς νὰ ἀποκλείεται καὶ ὁ καθορισμὸς αὐτῆς μὲ συμβιβασμό.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἑρμούπολις, 30 Ὀκτωβρίου 1978

Ὁ Νομάρχης
ΑΘ. ΔΑΛΚΑΦΟΥΚΗΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Σκύρου (Εὐβοίας) διὰ τοῦ καθορισμοῦ χώρου δι' ἀνέγερσιν Γηροκομείου καὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως αὐτοῦ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 1, 3 9 καὶ 29 αὐτοῦ, τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ 363 Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 34 (παρ. 1), 35 (παρ. 1 καὶ 5β), 79 (παρ. 1, 2, 4,5), 80 (παρ. 1 καὶ 2), 83 (παρ. 1), 84 (παρ. 7), 87, 88, 89, 107 (παρ. 6) αὐτοῦ, τοῦ Α.Ν. 314/1968 «περὶ παροχῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν Βορείου Ἑλλάδος καὶ τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιότητος ἐπὶ θεμάτων ἐγκρίσεως, ἐπεκτάσεως ἢ τροποποιήσεως σχεδίων πόλεων καὶ κωμῶν» (ΦΕΚ 47 Α) καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ καὶ τῆς εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. Ε. 23945/4927/20.6.1968 ἀποφάσεως «περὶ ἐξαιρέσεως τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Νομάρχου διὰ τὰς περιπτώσεις ἐγκρίσεως ἐπεκτάσεως ἢ τροποποιήσεως σχεδίων πόλεων καὶ κωμῶν εἰς περιοχὰς ἰδιαιτέρου τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος» (ΦΕΚ 121 Δ'), καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. ΕΔ2/α/04/59/Φ.Θ.2.1.1/29.3.1978 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων «περὶ μεταβιβάσεως ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου» (ΦΕΚ 282/Β), τὴν ὑπ' ἀριθ. 805/1978 πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Σκύρου, τὴν ὑπ' ἀριθ. 305/1978 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμῆμα Οἰκισμοῦ), ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 882/1978 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον Σκύρου (Εὐβοίας) παρὰ τὴν θέσιν Ἁγιᾶ Πετρούλα διὰ τοῦ καθορισμοῦ χώρου διὰ ἀνέγερσιν Γηροκομείου, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Οἰκισμοῦ τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Γ'.30190/1978 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1:500 τοῦ ὁποίου συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τοῦ χώρου τοῦ ἐγκρινομένου διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως:

1. Οἰκοδομικὸν σύστημα τὸ πανταχόθεν ἐλεύθερον.
2. Μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) τῆς ἐπιφανείας τοῦ χώρου.
3. Μέγιστος συντελεστὴς δομήσεως πέντε δέκατα (0,5).
4. Μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν κτιρίων δύο (2) μὲ μέγιστον ὕψος αὐτῶν ἑπτὰ καὶ ἥμισυ (7,50) μέτρα. Σὲ περίπτωση στέγης τὸ ὕψος αὐξάνεται κατὰ 1,5 μ.
5. Τὰ ἀνεγερθησόμενα κτίρια δέον νὰ ἀπέχουν ἐκ τῶν ὁρίων τοῦ γηπέδου τέσσαρα (4.00) μέτρα τουλάχιστον.
6. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ κτίριον θὰ ἀνεγερθῇ εἰς κεκλιμένον τμῆμα τοῦ γηπέδου, ἡ οἰκοδομὴ κλιμακώνεται ὥστε οὐδὲν σημεῖον αὐτῆς νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ ὕψος τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπεται, μετρούμενον ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ ἢ τεχνητοῦ ἐδάφους εἰς τὸ ὑψηλότερον σημεῖον τῆς τομῆς τοῦ περιγράμματος τῆς κατόψεως τοῦ κτιρίου μὲ τὸ φυσικὸ ἢ τεχνητὸ ἔδαφος (ἀφετηρία μετρήσεως).
7. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας ἀνεγέρσεως τῆς οἰκοδομῆς ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.
8. Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ τοῦ κτιρίου εἰς ὑποστυλώματα (πιλοτί).
9. Ἡ ὀγκοπλαστικὴ μορφὴ τοῦ κτιρίου ἢ τῶν κτιρίων πρέπει νὰ προσεγγίζῃ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τοῦ οἰκισμοῦ ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν, τὴν κλίμακα καὶ τὰς ἀναλογίας τῶν ὄγκων.
10. Τὸ κτίριον δὲν πρέπει νὰ ἐπεκτείνεται εἰς μῆκος μεγαλύτερον τῶν τριάκοντα (30) μέτρων.
11. Οἱ ὄγκοι τοῦ κτιρίου δύνανται νὰ ἔχουν κλιμακωτὴν διάταξιν ἢ νὰ εἶναι καταμερισμένοι, συνδεδεμένοι, ἢ ὄχι μεταξύ των, μὲ Ἀρχιτεκτονικὰ στοιχεῖα (πέργκολαι, διάδρομοι, χῶροι χαμηλοτέρου ὕψους) κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.
12. Ἡ σύνθεσις τῶν κτιρίων θὰ πρέπει νὰ μελετηθῇ εἰς τὸ σύνολόν της καὶ νὰ ἐλεγχθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ ἓν τμῆμα μόνον διὰ τὸ ὁποῖον θὰ καταρτισθῇ λεπτομερεστέρα μελέτη καὶ θὰ χορηγηθῇ ἄδεια ἀνεγέρσεώς του.
13. Ἡ κάλυψις τοῦ κτιρίου ἢ τῶν κτιρίων θὰ γίνῃ μόνον μὲ ἐπίπεδο δῶμα χωρὶς ἀπολήξεις, προβόλους ἢ ἀναμονὰς ὁπλισμοῦ. Ἐπιτρέπονται περιμετρικὰ στηθαῖα μέχρις ὕψους τριάκοντα ἑκατοστῶν (0,30) τοῦ μέτρου ἀπὸ τὴν τελικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δώματος. Τὸ ὕψος τοῦ στηθαίου θὰ περιλαμβάνεται εἰς τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος.
14. Τὸ στηθαῖον θὰ κατασκευάζεται ὡσὰν συνέχεια τῶν ἐξωτερικῶν τοίχων καὶ συμφώνως πρὸς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα (σαμάρι καμπυλωμένον).
15. Αἱ βαθμίδες τῶν κλιμάκων καὶ τῶν ἐξωστῶν θὰ ἐπενδύωνται διὰ πλακῶν φυσικῶν, ἢ διὰ κεραμικῶν πλακιδίων χρώματος κεραμιδὶ ἢ διὰ σιμεντοκονίας, ἀπαγορευομένων τῶν μωσαϊκῶν εἴτε χυτῶν, εἴτε εἰς πλακίδια.
1. Ὅλα τὰ ἀνοίγματα, παράθυρα καὶ ἐξωστόθυραι μπαλ-

κονιῶν πρέπει νὰ εἶναι ξύλινα μὲ ὑαλοστάσια τὰ ὁποῖα χωρίζονται μὲ καΐτια σχήματος τετραγώνου ἢ ὀρθογωνίου. Τὰ ἐξώφυλλα θὰ εἶναι ἀναδιπλούμενα ἢ πτυσσόμενα, ταμπλαδωτὰ ἢ καρφωτὰ καὶ ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη πολύπτυχα. Αἱ ἐξώθυραι εἰς τὰς εἰσόδους τῶν κτιρίων ἢ τοῦ κτιρίου θὰ εἶναι ξύλιναι. Ὅλαι αἱ ξύλιναι ἐπιφάνειαι θὰ βαφοῦν διὰ καφὲ σκούρου χρώματος ἢ πρασίνου κυπαρισσὶ ἢ θὰ μένουν εἰς τὸ φυσικόν των χρῶμα.

17. Αἱ ἀναλογίαι τῶν ἀνοιγμάτων πρέπει νὰ εἶναι 1:1.5 ἕως 1:2.5 (βάσις πρὸς ὕψος).

18. Τὸ σύνολον τοῦ ἐμβαδοῦ των δὲν πρέπει νὰ εἶναι μεγαλύτερον ἀπὸ τὸ τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν (30%) τῆς συνολικῆς ἐπιφανείας τῆς ὄψεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται. Τὰ πλήρη τμήματα τῶν ἐξωτερικῶν τοίχων, τὰ ὁποῖα μεσολαβοῦν μεταξὺ τῶν ἀνοιγμάτων πρέπει νὰ ἔχουν πλάτος τοὐλάχιστον τεσσαράκοντα (40) ἑκατοστῶν.

19. Ἀπαγορεύεται παντὸς εἴδους προεξοχὴ ἢ προστέγασμα ἢ γεῖσα, προσωρινὰ ἢ μόνιμα, εἰς τὰς ὄψεις τοῦ κτιρίου ἢ τῶν κτιρίων.

20. Τὰ κιγκλιδώματα τῶν ἐξωστῶν καὶ τῶν βεραντῶν πρέπει νὰ κατασκευάζωνται μόνον ξύλινα, βάσει τῶν παραδοσιακῶν προτύπων.

21. Αἱ καπνοδόχοι ἐπιτρέπεται νὰ προεξέχουν μέχρις ἑνὸς (1,00) μέτρου ἄνωθεν τῆς ἐπιφανείας τοῦ δώματος, ἡ δὲ στέγη των θὰ γίνεται εἴτε μὲ διάτρητες στάμνες, εἴτε συμπαγὴς ὡσὰν συνέχεια τοῦ τοίχου. Ἀπαγορεύεται οἱαδήποτε ἄλλη κατασκευὴ καὶ μορφολόγησις.

22. Ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις στοιχείων ἐξ ἀλουμινίου οἱασδήποτε μορφῆς καὶ χρήσεως.

23. Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ φέροντος ὀργανισμοῦ (σκελετοῦ) ἐξ ὡπλισμένου σκυροδέματος ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὅλα τὰ μέρη αὐτοῦ (δοκοί, ὑποστυλώματα, κλίμακες) δὲν θὰ φαίνωνται εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἐπιφανείας τοῦ κτιρίου.

24. Ὅλαι αἱ ἐξωτερικαὶ ὄψεις τοῦ κτιρίου, κύριαι, πλάγιαι καὶ δευτερεύουσαι ὡς καὶ μεσοτοιχίαι ὁραταί, πρέπει νὰ ἐπιχρίωνται εἰς ὅλον τὸ ὕψος αὐτῶν διὰ κοινοῦ τριπτοῦ ἐπιχρίσματος, ἄνευ ἰδιαιτέρας ἐπεξεργασίας εἰς τὰς ἐπιφανείας, αἱ ὁποῖαι προκύπτουν.

25. Ὁ χρωματισμὸς τῶν τοίχων πρέπει νὰ γίνεται ὑποχρεωτικῶς μόνον διὰ λευκοῦ χρώματος (γαλάκτωμα ἀσβέστου).

26. Ἡ ἰδιοκτησία ἐπιτρέπεται νὰ περιφραχθῇ διὰ μανδροτοίχου ἐκ λιθοδομῆς ὕψους μικροτέρου τοῦ ἑνὸς καὶ εἴκοσιν ἑκατοστὰ (1,20) τοῦ μέτρου, μετρουμένου ἐξ οἱουδήποτε σημείου τοῦ ἐδάφους.

Εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ γηπέδου ὅπου τὸ ἔδαφος εἶναι κεκλιμένον πρέπει νὰ κλιμακώνεται ὁ μανδρότοιχος ὥστε νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ ἓν (1.00) μέτρον. Τὸ ὕψος τοῦ μανδροτοίχου δύναται νὰ ἐλαττωθῇ ἢ νὰ αὐξηθῇ ἢ νὰ προστεθῇ εἰς αὐτὸ ξύλινον κιγκλίδωμα ὕψους μικροτέρου τῶν πεντήκοντα ἑκατοστῶν (0.50).

27. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις φωτεινῶν ἐπιγραφῶν, αἱ ὁποῖαι φωτίζονται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἀνεξαρτήτως τοῦ εἴδους καὶ τοῦ σχήματός των.

28. Ἀπαγορεύται ἡ τοποθέτησις γυμνῶν λαμπτήρων πυρακτώσεως ἢ φθορισμοῦ εἰς τοὺς κοινοχρήστους χώρους. Τὰ φωτιστικὰ σώματα τὰ ὁποῖα εἶναι ὁρατὰ ἀπὸ δημοσίους χώρους πρέπει νὰ εἶναι κατασκευασμένα συμφώνως πρὸς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα (παλαιὰ φανάρια φωταερίου, λάμπαι θυέλλης).

29. Ἀπαγορεύται ἡ τοποθέτησις ἐμφανῶν σωλήνων δι' οἱονδήποτε σκοπὸν (ὑδρορρόαι, ἀποχετεύσεις) εἰς τὰς ὄψεις τοῦ κτιρίου ἢ τῶν κτιρίων.

30. Ἡ ἐπίστρωσις τῆς ἰδιωτικῆς ὁδοῦ μὲ τὴν ὁποίαν ἐξυπηρετεῖται ἡ πρόσβασις εἰς τὸ γήπεδον ἐπιτρέπεται νὰ κατασκευασθῇ μὲ μαρμαρόπλακας ἢ πέτρας σκυριανῆς προελεύσεως, τοποθετουμένας εἴτε κατὰ τὴν ἔκτασίν των, εἴτε καθέτως εἰς τὸ ἔδαφος.

31. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἡ διάστρωσις σκυροδέματος μὲ ἁρμοὺς ἀνὰ τέσσαρα (4.00) μέτρα τοὐλάχιστον.

32. Διὰ τὴν διαμόρφωσιν τῶν ἀκαλύπτων χώρων τοῦ γηπέδου ἐπιτρέπονται αἱ ἀπολύτως ἀναγκαῖαι ἐκσκαφαί. Εἰς τὸ τμῆμα ἢ τὰ τμήματα τοῦ γηπέδου ὅπου τὸ ἔδαφος εἶναι κεκλιμένον ἐπιτρέπεται ἡ διαμόρφωσις τοῦ οἰκοπέδου μὲ ἀναλημματικοὺς τοίχους, ἢ πρανῆ μεγίστου ὕψους ἑνὸς καὶ ἡμίσεως (1,50) μέτρου.

33. Παρέκκλισις τοῦ ἀνωτέρω μεγίστου ὕψους τῶν πρανῶν ἢ ἀναλημματικῶν τοίχων ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου καὶ μόνον εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τοῦτο ἐπιβάλλεται ἀπολύτως διὰ λόγους τεχνικοὺς ἢ αἰσθητικοὺς καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ κατασκευὴ αὕτη δύναται νὰ ἐνταχθῇ αἰσθητικῶς εἰς τὸ περιβάλλον.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

ΝΗΣΟΣ ΣΚΥΡΟΣ ΧΩΡΙΟ 1:500

Χώρος Προσκομείου

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

'Αριθ. Γ. 25585/2173 (3)

Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἁγίου Παύλου (Θεσσαλονίκης), διὰ τοῦ καθορισμοῦ χώρου δι' ἀνέγερσιν δημοτικοῦ σχολείου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις: α) Τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθηκαν καὶ συνεπληρώθηκαν καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἄρθρου 29 αὐτοῦ καὶ β) τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 622/1977 (ΦΕΚ 171 τ. Α').

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. ΕΔ2/α/04/59/Φ.Θ.2.1.1/29.3.1978 ἀπόφασιν «περὶ μεταβιβάσεως ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου» (ΦΕΚ 282/Β').

3. Τὸ ὑπ' ἀριθ. Δ.Π. 6640/22.3.1978 ἔγγραφον τῆς Δ/νσεως Πολεοδομίας Νομαρχίας Θεσσαλονίκης.

4. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 5746/9.7.1976 ἔγγραφον τῆς Δ/νσεως Δασῶν τοῦ Δασαρχείου Θεσσαλονίκης.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 285/1978 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμῆμα Οἰκισμοῦ), ἀποφασίζομεν:

Ἐγκρίνεται τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον Ἁγίου Παύλου (Θεσσαλονίκης), εἰς τὸν συνοικισμὸν «Χίλια Δένδρα» διὰ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ὑπὸ στοιχεῖα Α, Β, Γ, Δ, Ε, Α χώρου, ὡς χώρου δι' ἀνέγερσιν δημοτικοῦ σχολείου, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Οἰκισμοῦ τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Γ.25585/1978 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1:500, τοῦ ὁποίου συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τῆς παρούσης.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 8 Σεπτεμβρίου 1978

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

ΧΩΡΟΣ ΓΙΑ ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΚΛ 1:500

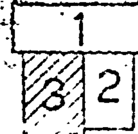

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΙΚΙΣΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

Ε. ΣΤΑΘΑΚΟΣ

ΦΑ. 3

B

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(4)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ ρυμοτομίας ἀκινήτων εἰς Βουλιαγμένην Ἀττικῆς.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 516113/8.11.1978 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης τοῦ Γραφείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Ἀθηνῶν, παρὰ τῶν Παντελῆ Παναγ. Δάρμου, συνταξιούχου, Παναγιώτου Παντ. Δάρμου καὶ Κωνσταντίνου Παντ. Δάρμου, σπουδαστῶν καὶ κατοίκων ἁπάντων Χαλανδρίου Ἀττικῆς (Κριεζῆ 16), κατετέθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου ὀκτὼ χιλιάδων διακοσίων πεντήκοντα δύο (1.008.252) ὑπὲρ παντὸς ἀναγνωρισθησομένου δικαιούχου διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἡ κατάθεσις ἐγένετο εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 72/1976 πράξεως προσκυρώσεως καὶ ἀναλογισμοῦ ἀποζημιώσεως λόγῳ ρυμοτομίας τοῦ Πολεοδομικοῦ Γραφείου τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς Διαμερίσματος Πειραιῶς. ὡς καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 676/1978 ἀπόφασιν τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν (Διαδικασία Ἀπαλλοτριώσεων), ἀφορᾶ δὲ ἀποζημίωσιν λόγῳ προσκυρώσεως ἐκτάσεως 383.22 μ^2 καὶ λόγῳ ρυμοτομίας ἐκτάσεως 176.92 μ^2.

Τὸ ἀνωτέρω γραμμάτιον παρακαταθέσεως κατετέθη εἰς τὸν Συμβολαιογράφον Ἀθηνῶν Θεόδωρον Δ. Ρώμνιον, συνταγείσης πρὸς τούτοις τῆς ὑπ' ἀριθ. 8627/8.11.1978 πράξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Νοεμβρίου 1978

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΓΑΛΑΝΗΣ

(Ἀριθ. τριπλ. Α' Δημοσίου Ταμείου Ἀθηνῶν 50874/78)

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ